

“Høygradert vås”

Av Jostein Andreassen

Briten Richard Dawkins, den mest profiler- te evolusjonisten etter at Stephen Jay Gould døde i 2002, skriver bl.a. følgende i sin bok “The Blind Watchmaker” (1986): “Noen arter av amøbene, som helt urettfer- dig blir kalt primitive, har så mye infor- masjon i DNA-et sitt som 1.000 utgaver av Encyclopaedia Britannica.”

Dette store leksikonet er på 30 bind og har til sammen ca. 33.000 sider med svært liten skrift, anslagsvis 4-punkt.

1000 utgaver tilsvarer da 33 millioner slike sider!

En amøbe har altså, ifølge Dawkins, så mye informasjon i sitt DNA at det tilsvarer 33.000.000 sider med liten skrift!

Vi får et annet glimt av DNA-ets fantasti- ske lagringskapasitet i den tyske professor Werner Gitts bok “In the Beginning Was In- formation” (1997). Her forteller han om vi- tenskapsmenn som arbeidet i mange år for å få utviklet en bedre mikrofilm. Til slutt klarte de å plassere hele bibelens tekst på et område på 32 X 33 mm. Imponerende! Men, sier Gitt, et tilsvarende ”område” med DNA kan inneholde informasjon tilsvaren- de 7,7 millioner bibler!

At dette enestående, kodede lagringssy- stemet, som kan få en data- og mikrofilm- ekspert til å bli grønn av misunnelse, har laget seg selv ved tilfeldige mutasjoner og naturlig utvalg, er simpelthen – for å si det mildt – *ekstremt* usannsynlig! Jeg skulle tro at samtlige av verdens evolusjonister ville ha samlet seg i flokk og gapskrattet om jeg i fullt alvor påstod at jeg kunne gjenfinne et merket sandkorn som en av dem hadde sluppet fra fly over Sahara?

Om hva skal vi da si, når samme Dawkins

også bruker Isaac Asimovs kjente regnestyk- ke i sin argumentasjon og ved det viser sjansen for hvordan et eneste hemoglobin- molekyl kan ha oppstått tilfeldig? Jo, denne (u)muligheten tilsvarer en brøk med tallet *en* i teller og et tall med *190 nuller* i nev- ner! Et absurd tall – så lite at vi ikke kan forstå det, og selv om hemoglobin-moleky- let er svært komplisert, så er det jo ingen- ting å regne mot det tilsvarende for DNA?

Vi må bare si med astrofysikeren Sir Fred Hoyle i “Det intelligente univers” (1984): “Forestillingen om at man kan forklare opp- havet til det funksjonelle programmet i en levende celle med tilfeldighet, er høygra- dert vås.”

Men heller godta de mest umulige ting enn å tro på intelligent design eller en Ska- per:

Den kjente evolusjonisten Sir Arthur Keith formulerer det slik: “Evolusjonen er ikke bevist og kan ikke bevises, vi tror på den fordi det eneste alternativet er spesiell skapelse, som er utenkelig” (sitert i Sæbø: “Dogmet om evolusjonen”; 1975).

En annen evolusjonist, nobelprisvinner 1967 og Harvard-professor George Wald, er også så ærlig at han sier det like ut: “When it comes to the origin of life on this earth, there are only two possibilities: creation or spontaneous generation (evolution). There is no third way. Spontaneous generation was disproved 100 years ago, but that leads us only to one other conclusion: that of su- pernatural creation. We cannot accept that on philosophical grounds (personal rea- sons); therefore, we choose to believe the impossible: that life arose spontaneously by chance” (“Scientific American”, Vol. 199, sept. 1958, s. 100).

Wald velger heller å tro det umulige – allmenne sannheter som ellers gjelder i

biologien, gjelder ikke likevel, når de ikke passer med livssynet:

Biogenese er et biologisk prinsipp som sier at en levende organisme bare kan oppstå som et hele fra en eller et par forelder(e). Her utelukkes at en ny levende organisme kan oppstå spontant. Virchow formulerte det slik i 1855: «Omnis cellula e cellula» – ”enhver celle kommer fra en allerede eksisterende celle”.

Tidligere var det imidlertid vanlig å tro at dyr kunne oppstå spontant fra støv. Aristoteles tenkte seg i sin tid at liv oppstod spontant av død materie som ble besjelet av ånd, en prosess som særlig skulle foregå i råtnende organisk materiale. Denne oppfatningen var stort sett gjeldende gjennom hele middelalderen og i modifisert form til midten av 1800-tallet.

Da flere hevdet å ha sett slike «animalkulli» i mikroskopet, ville Paris-akademiet i 1860 gi en pris til den som kunne avklare om det var mulig at liv kunne oppstå spontant. To år senere fikk Louis Pasteur prisen. Ved hjelp av svanehalsflasker med steriliser-

te vekstmedier kunne han vise at slik er det ikke – liv oppstår ikke spontant.

Et par steder i Norge har vi religiøse grupperinger som kalles ”De sterkt-troende”. Men det spørs om deres tro likevel kan måle seg med evolusjonistenes.

Den litterære barnefiguren Alice i Eventyrland har de fleste hørt om. I boka ”Through the Looking Glass” (1872, norsk ”Gjennom speilet”, 1951) forteller forfatteren Lewis Carrol at Alice faller i en brønn og kommer til en bakvendt-verden hvor alt er mulig.

Da dronningen prøver å venne henne til denne nye situasjonen, sier hun: ”Det har ingen hensikt å prøve; en kan ikke tro umulige ting.”

”Du har sannelig ikke mye øvelse,” svarer dronningen. ”Da jeg var på din alder, trente jeg på dette en halv time hver dag. Og vet du hva? Noen ganger klarte jeg å tro på hele seks umulige ting før frokost.”

I mange biologers verden finnes det åpenbart en lov som åpner for mirakler – dersom den støtter evolusjonsteorien.

Danielsen
videregående skole

Tlf. 5555 9800
Fax 5555 9820
danadm@danielsen.vgs.no
www.danielsen.vgs.no

**Kristen
friskole
midt i
Bergen
sentrum**

**Be om
skolebrosjyre!**